

Jiří z Poděbrad

Leden

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Únor

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

Brezen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Duben

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Květen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Červen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Červenec

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Srpen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Září

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Říjen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Listopad

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Prosincec

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

STESK NA ŽENITBU

Hynek z Poděbrad

Otom chi něco povědět,
jak já jsem mohl rozumět,
co jest woboda a co není,
co jest to lidě voženění.

I sedě k jednomu stromu.
Zhledaje smutně k svému domu,
a všechno rozumu při
a dĕravo všude, až vše vrši
Nikdež nikomu nemůhu vimisletí,
čim bych se mohl veseletí,
ano proto všady se mnou za pasy chodí,
chudoba, bída, proto se mnou radost plodí.

O manželství s lidným hospodářtvím,
to všechno přichází mi, že div se nezblázním!
Nenie tak utrápeného člověka v světě
jak já, tak pravím jistě.
Již jest umřela má všechna radost,
a vedle toho uvádila i má radost
i mé všechno utěšení
umařilo to lidné mé voženění.

A tak všechny dělají,
bych měl, i dobytek, zemřítí, nic nedbají:
„Pane, zjednej nám piva, at žízně nezemřeme,
chceš-li at li pryč neutěeme.
A nikdy nemáme co jísti,
že se musíme hladem trísti,
soli nemáme, ani masa žádného
a chleba sotně do dne zajtřejšího.
I zda nás chceš hladem zmařítí?
Cheš-li, at děláme,
musíš nám dobré bydlo činití!
A bych já zpíval jako slavík,
nejzjednám-li, co chti, sem již nebožník.

Budu plakatí, že tě teskno býti musí!
A jestliže mi nechceš hned koupiti,
shledáš, že toho musíš pykati.
Nekoupiš-li mi ty, ale jiný koupi,
a nebůt jako ty skoupi!
A já chci jim toho zasluhovati,
kterak nejlépe budu uměti.
Protož at bych také mohla s jinými odbyti,
kup mi rukěň čistých několik rukna dobrého,
at mám něco damaškového.
Však znaš kterak mnohý chudý
odpuští ženu k tanci, na veselé, vsady,
a připraví jí velmi čisté,
jako by na ní chtělo poskočiti, to pravým jistě,
aksamity, perlami vedle věho jmnění,
šarláty a kasankami hedvábnými.

Jehož mi odtušila bise,
ihned se pokrotilo mé starání.
Jekž rozmluvich s tu pěknú paní,
tuť mě žalost opustila,
když mě vů řeči opustila,
že se tomu podivili,
kteří mých nedostavkou vědomi byli,
a když jsem zase k veselí přišel,
mněli, že jsem velký poklad našel.
Protož každý znamenaj, jaké jest utěšení,
když komu jeho žena k vuoli nenie.
Než komu se zdaří dobré oženenie,
slušit' děkovati božimu umučenie
a chvála Mariji, panně čisté,
napřed tobě Pane Kryste,
neb je všechno při tvé svatě voli,
a tak se stane, jak ty chceš koli!